

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

DLI.1.6620.3.2017.AN.5

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 16 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1812, z późn. zm.), oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.),

Minister Infrastruktury i Budownictwa

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 14 kwietnia 2017 r., znak: DLI.1.6620.3.2017.AN.4, utrzymującą w mocy decyzji Wojewody Pomorskiego nr WI-X.747.11.2016.AM z dnia 27 grudnia 2016 r., znak: WI-X.747.11.2016.AM, o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości, w celu wykonania wierceń badawczych geologicznych i sondowania, w tym przeprowadzenia badań laboratoryjnych próbek gruntu i wody gruntowej, w związku z realizacją strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej pn.: „Budowa dwutorowej linii elektroenergetycznej 400 kV Grudziądz – Pelplin – Gdańsk Przyjaźń”, na teren nieruchomości oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków jako działki nr 7 i 24/18 w obrębie Bielsk, gmina Morzeszczyn.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji oraz aktami sprawy - w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, w dni robocze, w godzinach od 9.00 do 15.30, jak również z treścią decyzji - w urzędzie gminy właściwej ze względu na przebieg inwestycji, tj. w Urzędzie Gminy Morzeszczyn.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA
J. Upton
Jarosław Upton
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

Warszawa, dnia 14 kwietnia 2017 r.

DLI.1.6620.3.2017.AN.4

NK: 61365/17

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „*kpa*”, oraz art. 16 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1812, z późn. zm.), zwanej dalej „*specustawą przesyłową*”, po rozpatrzeniu odwołania Pana Macieja Piernickiego, reprezentowanego przez adw. Mariusza Liegmanna, od decyzji Wojewody Pomorskiego nr WI-X.747.11.2016.AM z dnia 27 grudnia 2016 r., znak: WI-X.747.11.2016.AM, o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości, w celu wykonania wierceń badawczych geologicznych i sondowania, w tym przeprowadzenia badań laboratoryjnych próbek gruntu i wody gruntowej, w związku z realizacją strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej pn.: „Budowa dwutorowej linii elektroenergetycznej 400 kV Grudziądz – Pelplin – Gdańsk Przyjaźń”, na teren nieruchomości oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków jako działki nr 7 i 24/18 w obrębie Bielsk, gmina Morzeszczyn,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 17 listopada 2016 r., znak: TLG/5519/16, Polskie Siecie Elektroenergetyczne S.A. z siedzibą w Konstancinie - Jeziornej, reprezentowana przez pełnomocnika Pana Macieja Zielonkę, zwana dalej „*inwestorem*”, wystąpiła do Wojewody Pomorskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości, w celu wykonania wierceń badawczych geologicznych i sondowania, w tym przeprowadzenia badań laboratoryjnych próbek gruntu i wody gruntowej, w związku z realizacją strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej pn.: „Budowa dwutorowej linii elektroenergetycznej 400 kV Grudziądz – Pelplin – Gdańsk Przyjaźń”, oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków jako działki nr 7 i 24/18 w obrębie Bielsk, gmina Morzeszczyn.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie ww. wniosku Wojewoda Pomorski, działając na podstawie art. 15, art. 16 ust. 1 i 2 oraz art. 25 *specustawy przesyłowej* oraz art. 104 *kpa* wydał w dniu 27 grudnia 2016 r. decyzję nr WI-X.747.11.2016.AM, znak: WI-X.747.11.2016.AM, zwaną dalej „*decyzją Wojewody Pomorskiego*”, zezwalającą na wejście na teren nieruchomości w celu wykonania wierceń badawczych geologicznych i sondowania, w tym przeprowadzenia badań laboratoryjnych próbek gruntu i wody gruntowej, w związku z realizacją strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej pn.: „Budowa dwutorowej linii elektroenergetycznej 400 kV Grudziądz – Pelplin – Gdańsk Przyjaźń”, oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków jako działki nr 7 i 24/18 w obrębie Bielsk, gmina Morzeszczyn.

Od powyższej decyzji odwołanie do Ministra Infrastruktury i Budownictwa, zwanego dalej „*Ministrem*”, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, pismem z dnia 9 stycznia 2017 r. [nadanym w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, z późn. zm.), w tym samym dniu], wniósł Pan Maciej Piernicki reprezentowany przez adw. Mariusza Liegmanna, przedmiotowej decyzji zarzucając naruszenie:

a) art. 33 § 2 *kpa* w zw. z art. 64 § 2 *kpa* poprzez przyjęcie do rozpoznania wniosku złożonego przez osobę (pełnomocnika), która nie posiada umocowania do działania w imieniu mocodawcy albowiem do wniosku i pełnomocnictwa dla Pana Macieja Zielonki nie został dołączony odpis z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego ani też informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców pobrana na podstawie art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 700) zwanej dalej „*ustawą o KRS*”, lecz tylko wydruk

z prywatnego, komercyjnego systemu informatycznego Wolterskluwer, który nie ma charakteru dokumentu urzędowego lecz prywatny i służy celom tylko informacyjnym, nie zaś urzędowym,

- wniosek został rozpatrzony, pomimo iż organ winien wezwać pełnomocnika wnioskodawcy do uzupełnienia braków formalnych,

b) art. 33 § 2 *kpa* w zw. z art. 64 § 2 *kpa* poprzez przyjęcie do rozpoznania wniosku złożonego przez osobę (pełnomocnika), która nie posiada umocowania do działania w imieniu mocodawcy, gdyż pełnomocnictwo dla Pana Macieja Zielonki zostało podpisane przez Pana Piotra Raka, który (jak wynika z załączonego wydruku informacji Krajowego Rejestru Sądowego) nie posiada umocowania do reprezentowania wnioskodawcy bowiem nie jest członkiem zarządu ujawnionym w Krajowym Rejestrze Sądowym,

- wniosek został rozpatrzony, pomimo iż organ winien wezwać pełnomocnika wnioskodawcy do uzupełnienia braków formalnych,

c) art. 15 ust. 4 pkt 4 *specustawy przesyłowej* w zw. z art. 63 § 2 *kpa* w zw. z art. 64 § 2 *kpa* poprzez rozpatrzenie i uwzględnienie wniosku obarczonego wadami formalnymi, gdyż wniosek *inwestora* nie zawiera precyzyjnie określonych wskazanie pomiarów, badań lub innych prac, a jedynie ogranicza się do ogólnikowego opisu: „*pomiarów, badań gruntu oraz innych prac geologicznych*”,

- wniosek został rozpatrzony, pomimo iż organ winien wezwać pełnomocnika wnioskodawcy do uzupełnienia braków formalnych poprzez doprecyzowanie wniosku w zakresie prac i badań, które wnioskodawca chce przeprowadzić.

W związku z powyższym Skarżący wniósł o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z uwagi na fakt, iż została ona wydana z rażącym naruszeniem prawa,

- uchylenie zaskarżonej decyzji oraz umorzenie postępowania, ewentualnie o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie jej do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

W uzasadnieniu odwołania Skarżący podniósł, że wniosek o wydanie *decyzji Wojewody Pomorskiego* został sporządzony, podpisany i wniesiony przez osobę nieumocowaną do reprezentowania wnioskodawcy. Do wniosku załączono pełnomocnictwo dla Pana Macieja Zielonki podpisane przez Pana Cezarego Szweda i Pana Piotra Raka. Skarżący wskazał, że wnioskodawca jest spółką prawa handlowego - spółką akcyjną, dlatego też do wykazania, iż pełnomocnictwo zostało podpisane przez osoby umocowane do reprezentowania spółki i prowadzenia jej spraw (w tym do udzielania pełnomocnictw) koniecznym jest przedłożenie dokumentu, z którego wynika umocowanie określonych osób do reprezentowania spółki. Tymczasem załączony przez pełnomocnika *inwestora* wydruk informacji o treściach ujawnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym nie spełnia, zdaniem Skarżącego, wymogu dokumentu urzędowego, który wykazuje prawnie relewantne okoliczności.

Skarżący powołując się na brzmienie art. 4 ust. 3 *ustawy o KRS*, wskazał, że Centralna Informacja KRS wydaje odpisy, wyciągi i zaświadczenia oraz udziela informacji z Rejestru, które mają moc dokumentów urzędowych, jeżeli zostały wydane w postaci papierowej lub elektronicznej. Centralna Informacja KRS bezpłatnie udostępnia, w ogólnodostępnych sieciach teleinformatycznych, aktualne informacje o podmiotach wpisanych do Rejestru oraz listę dokumentów zawartych w katalogu. Pobrane samodzielnie z systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Sądowego wydruki komputerowe aktualnych informacji o podmiotach wpisanych do Rejestru mają moc zrównaną z mocą dokumentów wydawanych przez Centralną Informację KRS jeżeli posiadają cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w Rejestrze (art. 4 ust. 4a i 4aa *ustawy o KRS*). Zdaniem Skarżącego, zgodnie z przywołanymi przepisami należy uznać, iż organ administracji publicznej może wziąć pod uwagę wydruk z systemu elektronicznego tylko wtedy, gdy pochodzi on z systemu teleinformatycznego Centralnej Informacji KRS. Tymczasem załączona przez pełnomocnika *inwestora* informacja o danych spółki Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. pochodzi z prywatnego i komercyjnego systemu informacji prawnej „*lex.online.wolterkluwer*” (jak wynika z danych znajdujących się na dole każdej karty informacji

o treści KRS). Natomiast system teleinformatyczny, z którego można pobrać wydruki z Centralnej Informacji KRS znajduje się pod adresem „ems.ms.gov.pl/krs.”

Ponadto, Skarżący podniósł, że nie wszystkie osoby podpisane na pełnomocnictwie dla Pana Macieja Zielonki były upoważnione do działania w imieniu spółki. Do wniosku załączono pełnomocnictwo podpisane przez Pana Cezarego Szweda i Pana Piotra Raka, natomiast z przedłożonej wraz z wnioskiem informacji o treści danych w KRS wynika, iż Pan Piotr Rak nie jest umocowany do reprezentowania spółki albowiem nie wchodzi w skład jej zarządu.

Skarżący powołując się na orzecznictwo sądowoadministracyjne, wskazał, że ustawodawca nie określił wprawdzie rodzaju dokumentu, którym należy wykazać umocowanie do dokonywania czynności w imieniu strony. Jednak w ocenie Skarżącego, nie ulega wątpliwości, że stosowne dokumenty, w tym w szczególności odpisy i informacje z Centralnej Informacji KRS, winny zawierać wpisy aktualne w chwili dokonywania tej czynności. Umocowanie do działania w imieniu strony musi bowiem istnieć w chwili dokonywania czynności udzielania pełnomocnictwa.

Zdaniem Skarżącego, w przedmiotowej sprawie pełnomocnik *inwestora* z naruszeniem art. 33 § 3 *kpa*, nie dołączył pełnomocnictwa do wniosku z dnia 17 listopada 2016 r., a Wojewoda Pomorski nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 64 § 2 *kpa* i nie wezwał wnioskodawcy do uzupełnienia tego braku formalnego. W opinii Skarżącego, działanie pełnomocnika bez umocowania powoduje nieważność czynności.

Ponadto, w ocenie Skarżącego wnioski z dnia 17 listopada 2016 r. nie spełniają wymogów stawianych przez art. 15 ust. 4 pkt 4 *specustawy przesyłowej* albowiem ogranicza się tylko do ogólnikowego opisu planowanych prac: „*pomiarów, badań gruntu oraz innych prac geologicznych*”, w sytuacji gdy, zdaniem Skarżącego, konieczne jest ich precyzyjne określenie.

Skarżący wskazał, że w sentencji zaskarżonej decyzji organ orzekł ponad żądanie wniosku albowiem precyzyjnie określił zakres i rodzaj dozwolonych prac. W opinii Skarżącego pomiędzy *petitum* wniosku a rozstrzygnięciem *decyzji Wojewody Pomorskiego* jest istotna rozbieżność, gdyż pojęcie „*inne prace geologiczne*” jest zdecydowanie szersze niż „*wiercenia badawcze geologiczne*”, natomiast pojęcie „*sondowania, badania próbek laboratoryjnych gruntu i wody gruntowej*” nie musi mieć tego samego znaczenia „ *pomiary i badania gruntu*”. Skarżący podniósł, że organy administracyjne wszczynające postępowania na wniosek stron są związane treścią wniosku. Oznacza to zakaz orzekania organu ponad żądanie wniosku. Z powyższego wynika także obowiązek organu prawidłowego ustalenia treści żądania strony i wyjaśniania wszelkich wątpliwości w zakresie wniosku.

Odwołanie zostało wniesione w terminie.

Uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie – stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 1907, ze zm.) – jest *Minister*, organ stwierdził, co następuje.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 *kpa* i 77 *kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Mając na względzie powyższe, *Minister* w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego, rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał

dowodowy zgromadzony przez organ pierwszej instancji, zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania oraz wydaną *decyzję Wojewody Pomorskiego* oraz rozpatrzył zarzuty podniesione przez Skarżącego we wniesionym odwołaniu.

W niniejszym przypadku, wniosek z dnia 17 listopada 2016 r., znak: TLG/5519/16, o wydanie ww. decyzji, został złożony przez właściwy podmiot, zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 1 *specustawy przesyłowej*, tj. przez Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. z siedzibą w Konstancinie – Jeziornej, reprezentowaną przez Pana Macieja Zielonkę.

Planowana inwestycja mieści się w wykazie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych określonych w załączniku do *specustawy przesyłowej*, w którym pod pozycją numer 19 wskazano inwestycję pn.: „Budowa linii 400 kV Grudziądz - Pelplin - Gdańsk Przyjaźń”.

Analizując złożony przez *inwestora* ww. wniosek *Minister* uznał, że zawiera on wszystkie elementy wymagane na podstawie przepisu art. 15 ust. 4 *specustawy przesyłowej*. Wniosek *inwestora* zawiera ogólną charakterystykę planowanej strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, we wniosku wskazano nieruchomości, na których wejście jest konieczne w celu sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz wskazano prace, które mają być przeprowadzone przez *inwestora*. Do wniosku załączono również opracowanie graficzne określające granice terenu objętego wnioskiem oraz, zgodnie z art. 15 ust. 4 pkt 5 *specustawy przesyłowej*, oświadczenie *inwestora* o braku zgody właściciela, o której mowa w art. 15 ust. 2 *specustawy przesyłowej*.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Pomorskiego postępowanie o wydanie decyzji o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości i stwierdził, co następuje.

W ocenie *Ministra* organ pierwszej instancji prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Pomorski, zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 *specustawy przesyłowej* w zw. z art. 16 ust. 1 *specustawy przesyłowej*, pismem z dnia 7 grudnia 2016 r., znak: WI-X.747.11b.2016.AM, zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości wnioskodawcę, właściciela nieruchomości objętych wnioskiem oraz właściwe miejscowo organy w sprawach, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2 i 3 *specustawy przesyłowej*.

Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim, urzędzie gminy właściwym ze względu na lokalizację nieruchomości objętych wnioskiem, na stronie internetowej urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim.

W aktach sprawy znajdują się dokumenty potwierdzające zamieszczenie obwieszczenia:

- na tablicy ogłoszeń Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku od dnia 7 grudnia 2016 r. do dnia 23 grudnia 2016 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Morzeszczynie w dniach od 8 grudnia 2016 r. do 23 grudnia 2016 r.,
- na stronie internetowej Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku w dniu 7 grudnia 2016 r.,
- w prasie o zasięgu ogólnopolskim, tj. w „Dziennik Gazeta Prawna” – wydanie z dnia 12 grudnia 2016 r.

Przedmiotowe obwieszczenia organu pierwszej instancji zawierały oznaczenia nieruchomości objętych wnioskiem, według katastru nieruchomości oraz księgi wieczystej, a także informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy

Powyższe, w ocenie organu odwoławczego, czyni zadość przepisom *specustawy przesyłowej*, określającym obligatoryjne elementy procedury poprzedzającej wydanie decyzji o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości.

Również sama *decyzja Wojewody Pomorskiego* zawiera wszystkie elementy przewidziane w art. 107 ust. 1 *kpa*. Zaskarżona decyzja zawiera bowiem: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji.

Organ odwoławczy, badając materiał dowodowy, nie dostrzegł również nieprawidłowości w zakresie doręczenia zapadłego orzeczenia stronom postępowania.

Wojewoda Pomorski, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 10 ust. 1 *specustawy przesyłowej*, doręczył zaskarżoną decyzję wnioskodawcy. Ponadto, pismem z dnia 27 grudnia 2016 r., znak: WL-X.747.11f.2016.AM, organ pierwszej instancji zawiadomił o wydaniu ww. decyzji właściciela nieruchomości objętych *decyzją Wojewody Pomorskiego*. Ww. zawiadomienie zawierało m.in. informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o wydaniu przedmiotowej decyzji w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim, urzędzie gminy właściwym ze względu na położenie nieruchomości objętych wnioskiem, na stronie internetowej tej gminy oraz urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim.

W aktach sprawy znajdują się dokumenty potwierdzające zamieszczenie obwieszczenia o wydaniu decyzji:

- na tablicy ogłoszeń Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku w dniach od 27 grudnia 2016 r. do 12 stycznia 2017 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Morzeszczyn w dniach od 29 grudnia 2016 r. do 17 stycznia 2017 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w dniu 30 grudnia 2016 r.,
- na stronie internetowej Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku w dniu 27 grudnia 2016 r.,
- w prasie o zasięgu ogólnopolskim, tj. w „Dziennik Gazeta Prawna” – wydanie z dnia 28 grudnia 2016 r.

W przedmiotowych obwieszczeniach organ pierwszej instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Odnosząc się do zarzutów Skarżącego, sprowadzających się do kwestionowania pełnomocnictwa udzielonego Panu Maciejowi Zielonce przez *inwestora*, wyjaśnić należy co następuje.

W pierwszej kolejności na uwagę zasługuje fakt, że w aktach sprawy zgromadzonych przez Wojewodę Pomorskiego znajduje się wniosek *inwestora* z dnia 17 listopada 2016 r., znak: TLG/5519/16, o wydanie decyzji w trybie art. 15 ust. 1 *specustawy przesyłowej*, opatrzony podpisem Pana Macieja Zielonki – pracownika SAG Elbud Gdańsk S.A. z siedzibą w Gdańsku. Do wniosku, poza dokumentami, o których mowa w art. 15 ust. 4 *specustawy przesyłowej*, dołączone zostało pełnomocnictwo z dnia 13 października 2014 r. upoważniające Pana Macieja Zielonkę do reprezentowania Polskich Sieci Elektroenergetycznych S. A. z siedzibą w Konstancinie-Jeziornej, w sprawie przedmiotowej inwestycji. Zgodnie z jego zapisem – pełnomocnictwo to, o ile nie zostanie wcześniej odwołane, jest ważne nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2019 r. W imieniu *inwestora*, pełnomocnictwo zostało podpisane przez członków zarządu Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. – Pana Cezarego Szweda i Pana Piotra Raka.

Jednocześnie do wniosku z dnia 17 listopada 2016 r., znak: TLG/5519/16, dołączony został wydruk komputerowy zawierający informacje z Krajowego Rejestru Sądowego, uwzględniające wpisy dotyczące reprezentacji Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. poczynszy od dnia 3 marca 2004 r.

Z informacji tej wynika, że w dniu 13 października 2014 r., tj. w chwili udzielania pełnomocnictwa Panu Maciejowi Zielonce, uprawnionymi do reprezentacji Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. byli dwaj członkowie zarządu albo jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Treść wpisów nr 59 oraz 65, uwidocznionych w odpisie pełnym z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, znanego *Ministrowi* z urzędu (o czym będzie jeszcze mowa w dalszej części niniejszej decyzji), potwierdza, że Pan Cezary Szwed i Pan Piotr Rak byli w dniu 13 października 2014 r., tj. w dniu udzielenia pełnomocnictwa, członkami zarządu Polskich Sieci Elektroenergetycznych S. A.

Zdaniem *Ministra*, nie ulega wątpliwości, że Polskie Sieci Elektroenergetyczne S. A. z siedzibą w Konstancinie-Jeziorniej udzieliła pełnomocnictwa Panu Maciejowi Zielonce do występowania w imieniu Spółki w przedmiotowej sprawie, a pełnomocnictwo to jest nadal aktualne. Zwrócić należy uwagę także na fakt, że jak wynika z akt sprawy, ww. pełnomocnictwo nie zostało odwołane.

Podkreślenia wymaga, że ww. pełnomocnictwo z dnia 13 października 2014 r. zostało udzielone przez zarząd jako organ reprezentujący spółkę na zewnątrz i zostało to dokonane w imieniu i na rzecz Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. jako osoby prawnej. Oznacza to, że późniejsze zmiany składu osobowego zarządu nie skutkują wygaśnięciem udzielonego pełnomocnictwa i nie mają wpływu na dalsze jego dalsze istnienie (por. J. Sobkowski: Pełnomocnictwo procesowe, jego istota, powstanie i wygaśnięcie. Poznań 1967, s. 229, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 8 grudnia 2006 r., sygn. akt II SA/Rz 81/06). Skutek taki nie wynika bowiem ani z przepisów *kpa*, ani z przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1578, z późn. zm.), ani z przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. 2017 r. poz. 459), zwanej dalej „*kc*”.

Z art. 101 § 2 *kc* jednoznacznie wynika, że umocowanie wygasa ze śmiercią mocodawcy lub pełnomocnika, chyba że w pełnomocnictwie inaczej zastrzeżono z przyczyn uzasadnionych treścią stosunku prawnego będącego podstawą pełnomocnictwa. Pełnomocnictwo udzielone przez osoby działające jako członkowie zarządu spółki akcyjnej, zgodnie z zasadami reprezentacji spółki, powoduje zawiązanie stosunku prawnego pomiędzy pełnomocnikiem a spółką, a nie osobami członków zarządu. W związku z tym, jeżeli w organach spółki dochodzi do zmian osobowych, nie wpływa to na ważność udzielonego wcześniej pełnomocnictwa. Wynika to przede wszystkim z faktu, że spółka jako osoba prawna jest podmiotem odrębnym, funkcjonującym samodzielnie w obrocie prawnym.

Jak już wspomniano powyżej, omawiane pełnomocnictwo z dnia 13 października 2014 r., nie zostało także wypowiedziane. Podkreślić w tym miejscu należy, że wypowiedzenie pełnomocnictwa przez mocodawcę odnosi skutek prawny w stosunku do organu administracji od dnia zawiadomienia go o tym. Organ administracji, któremu złożono pełnomocnictwo musi uwzględniać skutki jego wypowiedzenia dopiero wtedy, gdy o tym wypowiedzeniu dowiedział się, a teza przeciwna równałaby się nałożeniu na organ administracji obowiązków niemożliwych do wykonania. Obowiązek zawiadomienia organu o wypowiedzeniu pełnomocnictwa wyprowadza się z art. 33 § 3 *kpa* (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 listopada 2011 r., sygn. akt II OSK 1607/10).

W przedmiotowej sprawie sytuacja taka nie miała miejsca, zatem pełnomocnictwo z dnia 13 października 2014 r. uznać należy za aktualne i wiążące.

Z uwagi na powyższe, zarzuty Skarżącego dotyczące naruszenia art. 33 § 2 *kpa* w zw. z art. 64 § 2 *kpa*, uznać należy za całkowicie chybione.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącego, że do wniosku *inwestora* nie został dołączony odpis z Centralnej Informacji KRS ani też informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców pobrana na podstawie art. 4 ust. 4aa *ustawy o KRS*, lecz tylko wydruk z prywatnego, komercyjnego systemu informatycznego Wolterskluwer, który nie ma charakteru dokumentu urzędowego, *Minister* wyjaśnia, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 3 *ustawy o KRS* Centralna Informacja Krajowego Rejestru Sądowego, utworzona przez Ministra Sprawiedliwości i mająca oddziały w sądach rejestrowych (art. 4 ust. 1 *ustawy o KRS*) wydaje odpisy, wyciągi i zaświadczenia oraz udziela informacji z Rejestru, które mają moc dokumentów urzędowych, jeżeli zostały wydane w formie papierowej. Kwestie szczegółowe reguluje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie ustroju i organizacji Centralnej Informacji Krajowej Rejestru Sądowego oraz szczegółowych zasad udzielania informacji

i udostępniania kopii dokumentów z katalogu (Dz. U. z 2011 r. Nr 297 poz. 1760, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem”. Odpis z Krajowego Rejestru Sądowego może być pełny lub aktualny. Odpis pełny zawiera treść wszystkich wpisów w rejestrze pod danym numerem Krajowego Rejestru Sądowego, dokonanych od chwili pierwszego wpisu, z wyjątkiem wpisów niepodlegających ujawnieniu (§ 6 ust. 1 *rozporządzenia*). Odpis aktualny zawiera aktualną treść wpisów w rejestrze pod danym numerem (§ 6 ust. 2 *rozporządzenia*).

Jak zostało już wyjaśnione, do wniosku *inwestora* z dnia 17 listopada 2016 r. zostało dołączone pełnomocnictwo udzielone Panu Maciejowi Zielonce w dniu 13 października 2014 r. przez Pana Cezarego Szweda i Pana Piotra Raka. Powyższe oznacza, że do wykazania umocowania osób wchodzących w skład organu osoby prawnej, podlegających wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego, do udzielenia pełnomocnictwa wymagane było przedstawienie aktualnego w dniu sporządzenia dokumentu pełnomocnictwa odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego, potwierdzającego wspomniane umocowanie w tym dniu. Za odpowiadający temu wymaganiu należałoby uznać odpis aktualny, wydany według stanu Krajowego Rejestru Sądowego z dnia sporządzenia dokumentu pełnomocnictwa, albo odpis zupełny, wydany według stanu Krajowego Rejestru Sądowego z dnia sporządzenia dokumentu pełnomocnictwa lub każdego następnego dnia, przy założeniu, że wynikałoby z niego umocowanie osób wchodzących w skład osoby prawnej do udzielających pełnomocnictwa w dniu dokonania tej czynności (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2007 r., sygn. akt III CZP 92/07).

Bezsporne pozostaje, że do wniosku *inwestora* załączono jedynie wydruk z systemu IPG LEX Wolterskluwer, który, z uwagi na przepisy *ustawy o KRS* oraz *rozporządzenia*, niewątpliwie nie ma charakteru dokumentu urzędowego. Wydruk z systemu IPG LEX Wolterskluwer, jakkolwiek bazujący na informacjach pochodzących z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego, nie jest tożsamy z odpisem zupełnym KRS. Oznacza to, że wobec informacyjnego charakteru wydruku, Wojewoda Pomorski, w przypadku powzięcia wątpliwości co do jego treści, powinien był wezwać wnioskodawcę do przedłożenia dokumentu, potwierdzającego, iż pełnomocnictwo z dnia 13 października 2014 r. zostało udzielone przez osoby zasiadające w tym dniu w zarządzie Polskich Sieci Elektroenergetycznych S. A.

Wskazać jednak należy, że niepodjęcie działań w tym zakresie może być w ocenie *Ministra* uznane jedynie za uchybienie, które pozostaje bez wpływu na podjęte w sprawie rozstrzygnięcie.

Zgodnie z art. 77 § 1 *kpa* organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Z kolei art. 77 § 4 *kpa* stanowi, że fakty powszechnie znane oraz fakty znane organowi z urzędu nie wymagają dowodu.

W prowadzonym postępowaniu odwoławczym *Minister* oparł się na posiadanym odpisie pełnym Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 5 kwietnia 2016 r. prowadzonego dla Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. z siedzibą w Konstancinie-Jeziornej, tj. na podstawie faktu znanego organowi z tytułu wykonywanej funkcji i zajmowanego stanowiska. Oznacza to, że *Minister* uznał fakt, że Pan Cezary Szwed i Pan Piotr Rak byli członkami zarządu Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. w dniu 13 października 2014 r., za znany mu z urzędu w rozumieniu art. 77 § 4 *kpa*, a więc taki, który nie wymaga wykazania za pomocą dowodów.

Podkreślić należy, o czym była już mowa powyżej, że istota postępowania prowadzonego w trybie art. 138 *kpa* polega na ponownym, merytorycznym rozpoznaniu sprawy.

Wskazać należy, iż zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 *kpa* organ administracji publicznej orzekający w postępowaniu odwoławczym nie może ograniczyć się jedynie do kontroli decyzji wydanej przez organ I instancji, lecz jest zobowiązany do ponownego rozpoznania sprawy i jej rozstrzygnięcia. Organ ten jako organ o charakterze reformacyjnym ma obowiązek uwzględnienia zmian stanu faktycznego i prawnego, które nastąpiły po wydaniu decyzji przez organ I instancji, a ponadto rozpoznając sprawę ponownie co do jej istoty, jest zobowiązany usunąć te wadliwości decyzji, których dopuścił się organ I instancji, a zatem władny jest dokonać napraw wad prawnych organu I instancji.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że postępowanie administracyjne prowadzone w niniejszej sprawie wszczęte zostało na wniosek osoby uprawnionej, posiadającej stosowne pełnomocnictwo do podejmowania działań w imieniu *inwestora*. Jak wyjaśnił Naczelny Sąd

Administracyjny wroku z dnia 7 marca 2013 r., sygn. akt II OSK 2123/11, „w sytuacji dowiedzenia, że dokonana czynność była objęta udzielonym prawidłowo pełnomocnictwem, niepodjęcie przez organ wymaganych prawem czynności mających na celu usunięcie braku formalnego podania stanowi jedynie inne uchybienie niemające wpływu na wynik sprawy”.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 15 ust. 4 pkt 4 *specustawy przesyłowej* w zw. z art. 63 § 2 *kpa* w zw. z art. 64 § 2 *kpa* poprzez rozpatrzenie i uwzględnienie wniosku nie zawierającego precyzyjnego wskazania pomiarów, badań lub innych prac, które mają być przeprowadzone przez *inwestora*, stwierdzić należy, że nie zasługuje on na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 15 ust. 4 pkt 4 *specustawy przesyłowej* wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości, zawiera m.in. wskazanie pomiarów, badań lub innych prac, które mają być przeprowadzone przez *inwestora*.

W treści wniosku z dnia 17 listopada 2016 r. wyraźnie wskazano jakiego rodzaju pomiary, badania i inne prace mają zostać wykonane na nieruchomościach nr 7 i 24/18 w obrębie Bielsk, gmina Morzeszczyn. Na stronie 2 wniosku, w wierszu 16 – 18 licząc od góry strony, poinformowano, że „*mają zostać wykonane prace polegające na wykonaniu wierceń badawczych geologicznych, sondowania, w tym przeprowadzenia badań laboratoryjnych próbek gruntu i wody gruntowej*”.

Zwrócić należy uwagę, że ustawodawca nie nakazał wnioskującemu o wydanie decyzji o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości, zamieszczenia specyfikacji i opisu pomiarów, badań lub innych prac, które mają być przeprowadzone przez inwestora, a jedynie ich wskazanie, co we wniosku z dnia 17 listopada 2016 r. uczyniono.

Z uwagi na powyższe, również zarzut rozbieżności pomiędzy treścią wniosku a rozstrzygnięciem zaskarżonej decyzji, uznać należy za chybiony, gdyż jak wynika z treści *decyzji Wojewody Pomorskiego* i omawianego wniosku z dnia 17 listopada 2016 r., są one tożsame.

Jedynie na marginesie, odnosząc się do żądania Skarżącego, o stwierdzenie nieważności decyzji z uwagi na fakt, iż została ona wydana z rażącym naruszeniem prawa, oraz uchylenie zaskarżonej decyzji oraz umorzenie postępowania, wyjaśnić należy, że ww. żądanie nie znajduje oparcia w przepisach prawa.

Zgodnie z art. 138 § 1 *kpa* organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Z powyższej regulacji wynika, że rozpoznanie sprawy w trybie odwoławczym stwarza organowi drugiej instancji wszelkie możliwości naprawienia ewentualnych wadliwości postępowania przed organem pierwszej instancji, przy czym przepis art. 138 *kpa* nie przewiduje możliwości orzeczenia o nieważności decyzji.

Stwierdzić nieważność decyzji nieostatecznej można jedynie w dwóch przypadkach. Pierwszy, polega na tym, że przed upływem terminu do wniesienia odwołania od decyzji organu pierwszej instancji organ wyższego stopnia działając z urzędu stwierdzi ową nieważność. Drugi zaś sprowadza się do tego, iż strona, w sposób nie budzący żadnych wątpliwości składa w terminie 14 dni od dnia doręczenia jej decyzji organu pierwszej instancji wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 czerwca 2011 r., sygn. akt. II OSK 2138/10).

Gdy decyzja podlega kontroli organu odwoławczego, zbędne jest prowadzenie postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności tej decyzji. Zarzuty dotyczące nieważności decyzji mogą być co prawda podnoszone przez stronę w postępowaniu odwoławczym, niemniej organ odwoławczy nie może stwierdzić nieważności decyzji na podstawie art. 156 § 1 *kpa*, a jedynie uwzględniając takie zarzuty strony, może wyeliminować taką decyzję z obrotu prawnego, orzekając na podstawie art.

138 kpa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 września 2014 r., sygn. akt II OSK 537/14).

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Zgodnie z art. 53 § 1 oraz 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.) na niniejszą decyzję przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Otrzymują:

1. Wojewoda Pomorski;
2. Pan Maciej Zielonka
pełnomocnik Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A.
z siedzibą w Konstancinie Jeziornej;
3. adw. Mariusz Liegmann
pełnomocnik Pana Macieja Piernickiego;
4. A/a.

Do wiadomości:

1. Urząd Gminy Morzeszczyn.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA
J. Upton
Jacek Upton
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji